

Császár és a Bende, hogy el van intézve a dollog, gyerünk. Mi aztán el is mentünk. A gyermekek benn voltak a szobában, én bementem hozzájuk, a férfiak künn maradtak a sötét konyhában. A kötelet Dobákné hozatta és Bende tette Dobák nyakára. Aztán behozták az öreg a szobába. Behozták és feltették a gerendára...

Minden felindulás nélkül mondja ezeket a pillanatokat Pipás Pista.

— Azt mondja meg — kérdezi az elnök —, hogy ki tette Dobák nyakára a kötelet?

— Bende!

— Maga tette!

— Nem én.

— Na, majd megmondják a többiek.

— Nem tehetek róla, ha megmondják —, válaszolja nyugodtan. Nekem csak ennyit mondott Dobákné, hogy vegyem ki a férje zsebéből a bukszát. Azt válaszoltam, hogy jól tudod, hogy halotthoz nem nyulok hozzá. Kis idő múlva Dobákné azt javasolta, hogy vegyék le a holttestet a gerendáról és vigyék a kamrába, ott újból akasszák fel. A szakalytót is, amit a lába alá tettek, Dobákné adta. Ezután poharaztunk, majd hazamentünk. Dobákné mondta, hogy ad hust, csirkét, bort, buzát.

Nem néz a bíró szemébe, amikor ezeket mondja. Hüvelykujjával a korlátot nyomkodja.

Szembesítés

Pipás Pista és Dobákné izgalmas szembesítése következik.

— Ő dobta a kötelet —, mutat rá Dobákné Pipásra. Én nem bujtogattam. Ő mondta mindég, hogy megtanítja a férjemet...

— Nem voltam haragban a Dobákkal — jegyzi meg Pipás —, sőt nagyon is jó emberem volt. Dobákné kérlelt mindig...

— Ne rágalmazzon engem! — kiáltja Dobákné —, úgy mondja, ahogy volt! Te haragudtál az uramra. Még ma is, hogy zár alatt vagy, azt mondd, hogyha kiszabadulsz és családom lesz az első, akikkel végzel...

Pipás Pista villantja szemét Dobáknéra, aztán csendesen mondja:

— Egyebet nem tudok mondani, minthogy nagyon is jó ember volt Dobák.

Ezzel Pipás Pista kihallgatása a Dobák-ügyben befejeződött.

Horváth-Bende kihallgatása

Horváth-Bende János következik.

— Én nem arra a vidékre való vagyok — mondta. Mikor odakerültem, hallottam, hogy van egy asszony, aki emberruhában jár és pipál. A szomszédok beszélték, hogy milyen ember is az a Riegerné és én kíváncsi lettem rá. Kíváncsiságból megismerkedtem vele, beszélgettünk. A beszéd végén azt mondta, hogy volna egy-két titkos bótja, amin jól lehetne keresni. Egyszer aztán eljött hozzánk és akkor azt mondta:

— Van egy bót, lehetne egy kevés pénzt keresni...

— Milyen bót az? — kérdeztem.

— Egy asszony férjét kellene felakasztani — válaszolta Pipás. Én azt mondtam: Szegény ember vagyok, igen nagy szükségben élek, jó volna egy kis pénz, de én félek... Pipás azzal nyugtatott meg, hogy a gyerekekkel meg van beszélve a dolog. Azt is mondta, hogy lisztet, bort, sonkát és 100 ezer koronát kapunk, ketten a sógorómmal. Szerettem volna azzal az asszonnyal beszélni, aki adja a dolgokat és ezt mondtam is a Pipásnak, mert tudni akartam, hogy hát biztos-e a holmi. El is indultunk a Dobákékhöz. Pipás azt mondta az asszonynak:

— Ez az ember, aki vállalkozik társnak... Azt szeretné tudni, hogy mi jutalmat kap. Dobákné ugyancsak felsorolta a járandóságot. Dobákné ekkor még azt mondta, hogyha lehet, nagyon sokára ne hagyjuk, minél előbb jöjünk.

— A kötelet én vittem, azt mondták, hogy majd megfizetnek érte. Én kaptam el először Dobákot hátulról, Császár a torkát markolászta. Pipás istránggal a kezében kijött és az öreg nyakára tette a kötelet. Hogy melyik huzta fel a gerendára, nem tudom, én csak fogtam az öreg. Pipás vette ki az öreg pénztárcáját. Aztán a holttestet bevittük a kamrába és ott

**Minden köhögésnek
Blokalmát a vége!**

R.5

Kedvező részletre beszerezhető 1933. évi legújabb rádiók

Philips, Standard, Orion és az összes márkás gépek raktáron.

Amerikai írógépek ujjak és használtak, Gramofonok és lemezek

Alkatrészek. Kelemen Márton, Kelemen ucca 11. Javítóműhely.

ugy helyeztük el, mintha öngyilkosság történt volna. Dobákné ezalatt párnákkal becsinálta az ablakot, hogy ne lássanak be. Az egész társaság ott maradt hajnalig és borozott.

— Pipás! — fordul az elnök Riegernéhez —, jól beszélt Horváth?

— Van ahol jól, van ahol nem — felelte Pipás Pista. Én nem tudom, hogy ki tette rá a kötelet, én nem!

Szembesíti őket az elnök.

— Te tetted a nyakára a kötelet — mondja a szemébe Bende.

— Van még valami mondanivalóm — jelentkezik Horváth-Bende. A Pipás kikötötte, hogy az öreg pipája az övé legyen...

— Nem is kérte a pipát — vág közbe Dobákné —, egyszerűen zsebre vágta...

A második gyilkosság

A Dobák-féle gyilkosság után a Börcsök-féle gyilkosság következik.

Első vádlottja az ügynek özv. Börcsök Istvánné. Azzal kezdi vallomását, hogy bűnösnek érzi magát.

— Mi indította erre a dologra?

Börcsökne elmondja, hogy férjével 20 évig élt együtt. Amikor férje hazajött a harcterről, mindig ivott, dorbézolt, ütötte-verte őt is, családját is. Riegerné akkor vette ki bérbe a kisebbik tanyájukat, amikor el akart válni az urától.

— Azt mondtam Pipásnak és a fiamnak, hogy már nem bírom tovább. Pipás azt felelte:

— Ne félj, megszabadítalak!

— Többször esett szó köztünk a dologról, egyszer azt mondta Pipás, hogy úgy lesz a dolog, hogy fel fogjuk akasztani. Megirtóztam, de Riegerné azt mondta, hogy nem tudja meg senki. Megbeszéltük, hogy a gyilkosság fejében oda-jöhet lakni, én pedig még a leányát is kiházásítom. Egy este megüzente, hogy végeznek a férjemmel. Akkor este mondtam meg a dolgot a drága jó fiamnak is, bárcsak ne mondtam volna!

— Azért kellett neki szólnom, mert ott aludt a fiam az istállóban és nem akartam, hogy baja essék. A fiam tiltakozott — kedves jó fiam ez! —, hogy jaj, ha megtudják, mi lesz? Riegerné elmondta a haditervet, úgy is történt a dolog. Ő készítette a Vecsérnyéssel az egészet, a fiam biztosan nem segített, mert utána azt mondta Pipás a fiamnak:

— Egyen meg a fene, nem segítettél, minden erőmet kiadtam...

— A kötelet a temetéskor a kisebb gyerekekkel elásattam, mert nem bírtam nézni.

Pipás Pista második vallomása

Pipás Pista tesz ezután vallomást.

— Ebben az ügyben bűnösnek érzem magamat. Börcsök a feleségével, gyermekeivel rosszul bánt. Egy napon jött Börcsökne, hogy jól megfizet, tegyem el láb alól a férjét. Elmondtam a dolgot Vecsérnyésnek, aki szegény ember volt. Kapott az alkalmon és még az este elmentünk Börcsökékhez. Én az istállóban piszkálni kezdtem a lovakat, mire azok zajt csaptak. Kijött Börcsök, lámpával a kezében. Vecsérnyés leütötte Börcsöket, aztán rávetette magát. A fia odaadta a kötelet, de azt már nem tudom megmondani, hogy hármunk közül ki tette a nyakára, úgy meg voltunk zavarodva, hogy csak csináltuk, csináltuk... Aztán felhúztuk a gerendára, majd kivittük a kamrába. A dolgot én jelentettem a rendőrségnek, én is vittem ki a tanyába a bizottságot kocsival...

A szembesítés során Börcsökne bevallja, hogy ő kérte a gyilkosságra Pipás Pistát.

Vecsérnyés János ijedten áll a bíróság elé. Védekezése ez: Pipás azt mondta, hogy meg kell egy embert ijeszteni. Vele mentem, akkor azt mondta, hogy aki jön befelé, azt fogjam meg. Megfogtam. Hogy aztán mi történt, nem tudom, mert elvesztettem az eszméletemet.

A fiam

Az utolsó vádlott a fiam, Börcsök Imre.

— Nem érzem magam bűnösnek, én nem se-

A negyedik

Császár Józseftől azt kérdezi az elnök:

— Maga hogy kapcsolódott bele ebbe a részvénytársaságba?

— Tetszett az ajánlat és beleállapodtam. Pipás dobta Dobák nyakára a kötelet, Pipás is huzta fel a gerendára.

Az elnök szemébe mondatja a vallomást Pipásnak.

Császár József ingadozva, félénken áll Pipás elé, aztán megembereli magát és elkeseredetten kiáltja:

— Igen is így volt, én megmondom, ha mindjárt fejből is a törvényszék!...

Vallomása után csendesen sir.

gédkeztem. Az anyám elmondta nekem a dolgot. Pipás az istállóban lekasztott egy polvakötelet. Én az egész idő alatt a priccsen fekdöttem, semmit se láttam, csak hallottam az apám segélykiáltásait.

— Hát miért nem sietett a segítségére?

— Féltém. Nem tudtam, hogy hányan vannak... A gyilkosság után azt kiáltotta Pipás az anyámnak:

— Kigyühetsz már, nem ver meg többet...

A férfi ruha

Az elnök ezután ismét Pipást szólította magához.

— Mióta jár maga férfiruhában, Riegerné?

— kérdezi.

— 18 évvel ezelőtt kezdtem.

— Miért?

— Külön voltam a férjemtől.

— De mégis miért?

— Könnyebb volt így a megélhetés, mert férfi napszámot kaptam. Mindég férfi munkát végeztem, abból tartottam el a családomat. Ennél tudtam a kenyeremet megkeresni.

Elmondja még, hogy erről a hatóság is tudott, így is állították ki részére az erkölcsi bizonyítványt.

— De maga pipázott is!

— Arra fiatal leánykoromban szoktam rá a kórházban. „Súlyom” volt és az orvosok azt mondták, hogy pipázzak, mert a füst használ. Aztán nem tudtam elhagyni...

— Mondja csak, Pipás, nem érzett maga hajlamokat a nők iránt? — kérdezte ezután az elnök.

Pipás Pista egy darabig áll, aztán egyszerűen, röviden így válaszol:

— Nem. Soha.

A bíróság ezután az elmeszakértőket akarta kihallgatni, de dr. Reich Zoltán védő kérelmére úgy határozott, hogy a szakértőket csak a tanúkihallgatások után hallgatja meg. A keddi tárgyalás ezzel véget ért.

Szerdán a tanú kihallgatását kezdik meg.

Özv. Farkas Mihályné Léderer
Erzsi neje, valamint Klárka leánya, Szabados Mihályné testvére, Léderer Lajos apósa és a kiterjedt rokonság mély fájdalommal jelentik, hogy

Farkas Mihály
üzemvezető

életének 30-ik évében f. hó 10-én rövid szenvedés után meghalt.

Temetése f. hó 12-én, szerdán d. u. 10 órakor lesz az evangélikus temetőből.

Külön villamoskocsi d. u. 8 órakor indul a Dugonics térről.

Varrógép vásárlók figyelmébe!

Nagy készletem folytán módomban áll az eredeti

Gritzner, R. & G. és Csepel szekrényes és stüllyesztós varrógépeket készpénzárban, kedvezményes fizetési feltételek mellett kiszolgáltatni.

Szántó Sándor gépkereskedő Szeged, Kissa ucca 2.

